

Dit document wordt u aangeboden door:

OOST-GELDERLAND

BUSINESS

[klik hier voor meer artikelen](#)

Evenementengoeroe Joost Carlier:

“Het gaat om veel meer dan muziek”

FOTOGRAFIE JOOST FRANKEN

De man achter de schermen; dat is de juiste omschrijving voor Joost Carlier. De nuchtere Achterhoeker verdient echter veel meer lof bij het grote publiek. Carlier is in 1968 begonnen met het Lochem Festival, het eerste openlucht popfestival van Nederland, stond aan de wieg van het Lowlands Festival en was nauw betrokken bij evenementen als de Grote Prijs van Nederland, Rockin' Park, Arrow Classic Rock Festival en de diverse megaconcerten in het Goffertpark in Nijmegen. Oost-Gelderland Business bezocht het Nijmeegse park met Carlier voor een 'trip down memory lane'.

In den beginne...

De eerste editie van het Lochem Festival bleek achteraf goed getimed. Acts als The Clash, The Kinks, Freddy King, Flying Burrito Brothers, Fairport Convention deden tienduizenden mensen naar een zandkuil in Lochem trekken.

Mei 1968 1e editie Lochem Festival

Aug. 1968 1e editie Woodstock Festival USA

Juli 1969 Krallingen Festival Rotterdam

Juni 1971 1e editie Pinkpop

Lochem, herfst 1967. Er hangt wat in de lucht. Er broeit een vreemd soort spanning in de Westerse samenleving. Zo ook in huize Carlier in het mooie Achterhoekse Lochem, waar Joost en zijn broers Laurens en Paulus op een herfst-achtige zondagmiddag aan de keukentafel, onder het genot van een flesje bier, een plan beramen voor een nieuw soort evenement dat in het teken staat van deze nieuwe tijd. Het Lochem Festival is geboren.

Het begin

“Onze ouders zagen het helemaal niet zitten, maar onze zusjes vonden het prachtig”, blikt Carlier terug. De zusjes bleken niet de enigen te zijn die het een prachtig initiatief vonden. 5000 bezoekers, twee keer zo veel als de prognose, deden dit unieke evenement in het openluchttheater van Lochem aan. Carlier, toen 18 jaar, zette zijn eerste passen in de wereld van evenementen. “Ik heb de evenementenindustrie vanaf het begin zien uitgroeien tot een volwaardige industrie. In 1968 was er

helemaal niets. We moesten alles zelf regelen. We konden niets huren. Als je ziet wat er tegenwoordig allemaal te huur is, zou je bijna zeggen dat het niets voorstelt om een evenement te organiseren. Maar er was dus echt helemaal niets. Dat was ook de reden dat je alles zelf moest uitvinden en dus ook betrokken was bij alles wat ook maar zijdelings met de industrie te maken had. Er wás namelijk nog geen industrie.”

Het festival in Lochem munt, zeker in het begin, niet uit in professionaliteit, maar was vooral in sfeer en tijdgeest vooruitstrevend. De organisatie huisde veelal in een tentenkamp en organiseerde ook een aantal losse concerten. Carlier: “In het begin organiseerden we het festival vanuit een impuls en behoefte. Pas toen we jaren later met Mojo gingen samenwerken voor de concerten in Nijmegen, kwam voor ons het omslagpunt naar een écht professionele aanpak. De twintig jaar ervoor waren eigenlijk gewoon gefreak. De regietoren bouwden we bijvoorbeeld van houten

palen uit het bos. Er waren geen materialen te huur die aan onze behoeften voldeden. En als ze er al waren, werden ze niet aan ons verhuurd. Op een gegeven moment is Herman Schueremans van Stageco met een podium aan de gang gegaan. En na vijftien jaar belde hij me op met de mededeling dat hij een podium voor me had. Dat was natuurlijk veel beter dan de constructie met houten palen die we gebruikten. En toen begon het te lopen. In die periode ontstonden bedrijven die dit soort werk op een professionele manier konden aanpakken.”

Na 20 jaar aanmodderen, vindt Carlier het genoeg geweest en gaat hij een samenwerking aan met Mojo. Carlier heeft ervaring met het organiseren van evenementen, terwijl Mojo goede relaties met artiesten heeft. “Het was voor ons prettig om niet meer met de artiesten bezig te zijn. Als je eens per jaar een festival of concert organiseert, krijg je geen contact met de artiesten. Je bent niet belangrijk genoeg. We hadden vanuit het verleden

Naam gekocht

De naam 'A Camping Flight to Lowlands Paradise' wordt gekocht van de Utrechtse kunstschilder Bunk Bessels, die in de Margriethal van de Jaarbeurs in Utrecht in november 1967 en 1968 een evenement met een vergelijkbare naam organiseerde.

ook de ervaring dat artiesten soms gewoon niet kwamen. Bij een promotor, die meerdere shows voor artiesten boekt, doen ze zoiets natuurlijk niet.”

Het Goffertpark leent zich perfect voor grootschalige concerten. Carlier: “Het is een prachtig park en de gemeente Nijmegen ontvangt de grote concerten altijd met open armen.” Halverwege de jaren '80 gaat Carlier verder met het organiseren van megaconcerten in het Goffertpark en zet hij tegelijkertijd het Lowlands-festival in Biddinghuizen op poten, dat het Lochem Festival zou moeten vervangen.

Eerste stap richting Lowlands

Ergens in 1988 zet Carlier voor het eerst een plan voor een kampeerfestival met verschillende culturele onderdelen op papier. De beoogde locatie voor het evenement is in eerste instantie Nijmegen, in en rond het Goffertpark. Dit terrein, inclusief campingterrein, biedt echter de mogelijkheid om maximaal 30.000 bezoekers te huisvesten. Dit is een probleem voor Carlier, aangezien hij met zijn plannen ongeveer het dubbele aantal bezoekers voor ogen heeft. In 1992 loopt Carlier tijdens zijn werkzaamheden met LOC7000 tegen een veel groter en dus geschikter evenemententerrein aan. Dit terrein, in de polderomgeving van Dronten, is speciaal aangelegd voor de 18e Wereldjamboree, die in 1995 duizenden scoutingliefhebbers naar Nederland trekt. Binnen enkele dagen wordt het plan voor het nu alom bekende kampeerfestival in samenwerking met Mojo Concerts opgesteld. Mojo draagt zorg voor de programmering en LOC7000 neemt het concept, de vergunningen en de opbouw van het festival voor haar rekening. Een joint venture die

tot op de dag van vandaag de basis is waarop het Lowlands Festival drijft.

Carlier: “Er waren destijds al wat meerdaagse festivals, maar die waren erg hippeachtig. Met het organiseren van Lowlands wilden we een nieuwe standaard neerzetten. Douches en toiletten, verbeterde horeca, bijna alles moest beter. Nu weet men niet beter, maar wij hebben die standaard toen neergezet. Dat was destijds toch wel bijzonder. En wat leuk was om te zien, is dat andere evenementen niet achter konden blijven. Zij moesten die standaard ook volgen. In Nederland was de standaard in die jaren zoveel hoger dan bij evenementen in de rest van de wereld, omdat niemand ach-

terbleef. Ik merkte dat we in de evenementenbranche in Nederland en België met iets bijzonders bezig waren. Toen hadden we toe moeten slaan om onze landen als productiewalhallen van de wereld neer te zetten. Dat is niet echt gebeurd. Stageco in België heeft het goed aangepakt en voor Mojo Barriers geldt hetzelfde verhaal. Maar de meesten hebben toch de boot gemist en dat is jammer.”

De eerste jaren van Lowlands zijn zwaar en vergen veel bloed, zweet en tranen bij zowel Joost Carlier en John Mulder (destijds productiemanager en later directeur van Mojo Concerts) als bij personeel, familie en vrienden. Samen trekken de heren de eerste 15 jaar de Lowlands-kar.

LOC7000 facts

Na de eerste successen en ervaringen van het Lochem Festival, start Carlier het bedrijf LOC7000, een evenementenbureau dat actief is in het organiseren en produceren van grote concerten en festivals. In samenwerking met Mojo Concerts heeft LOC7000 er in de loop der jaren onder andere voor gezorgd dat grote namen als Pink Floyd, Paul Simon, David Bowie, The Rolling Stones, AC/DC, Radiohead, Coldplay en vele anderen in het prachtige Goffertpark optraden en dat Nederland het Camping Flight To Lowlands Paradise festival op de agenda heeft staan.

Gestart vanuit de huiskamer van Carlier is LOC7000 in meer dan 30 jaar tijd uitgegroeid tot een gevestigde naam in de evenementenbranche, met een jaaromzet van meer dan 30 miljoen euro en meer dan 50 vaste werknemers en zo'n 1000 seizoensgebonden krachten. LOC7000, een specialist in de evenementenwereld kent als evenementen- en servicebedrijf tegenwoordig drie divisies: evenementenproductie, evenementenhoreca en betaalsystemen op evenementen.

Met nauwelijks evenementen in Nederland waar LOC7000 niet op de één of andere manier bij betrokken is, is het bedrijf niet meer weg te denken uit de hedendaagse evenementenwereld.

Een kleine greep uit de jaren dat Joost Carlier betrokken was: Rockin' Park, Monsters of Rock, Pink Floyd, Paul Simon, The Rolling Stones, AC/DC, Radiohead, Coldplay (allen in het Goffertpark in Nijmegen), Drum Rhythm Festival in Amsterdam, Lowlands Festival, North Sea Jazz Festival, Sail 2005, Normaal Supertenttour door Nederland, Arrow Classic Rock Festival, Oerkracht Festival, TT Festival, Dunya, ID&T concerten en alle concertactiviteiten in het GelreDome.

In 2010 verkoopt Carlier het bedrijf via een management buy-out. Ronny Hooch Antink wordt dan de nieuwe man. Joost is tot op heden als adviseur aan het bedrijf verbonden.

Het festival groeit in de loop der jaren uit tot een festival van wereldformaat. Anno 2013 is het festival nog steeds immens populair en trekt het nog ieder jaar meer dan 65.000 bezoekers uit binnen- en buitenland naar de polder.

Carlier ziet de toekomst van meerdaagse festivals hoopvol in. "Er zijn niet meer zoveel meerdaagse festivals als, pak 'm beet, 20 jaar geleden, maar er komt weer een nieuwe lading aan. De markt van meerdaagse evenementen is nog lang niet verzadigd, daar komt nog een waanzinnige boost." En op de vraag of dat te maken heeft met het enorm brede muziekaanbod: "Het is niet alléén het muziekaanbod", vertelt Carlier. "Een

muziekevenement dat zich alleen richt op popmuziek, heeft geen bestaansrecht. En je hoeft geen profeet te zijn om in te zien dat de grote popconcerten er over tien jaar niet meer zijn. En dat geldt dan ook voor bedrijven die zich op popmuziek richten. Maar wat je bij nieuwe(re) evenementen ziet, is dat muziek nog wel belangrijk is, maar dat het ook draait om zaken als beleving en sfeer. Dat hebben bijvoorbeeld die jongens van de Zwarte Cross heel goed voor elkaar."

Innovatie

Innovatie gold voor Carlier als de belangrijkste pijler van zijn bedrijf. Vandaar dat veel uitvindingen en concepten bij LOC7000 het licht zagen. Carlier zelf

stond als initiatiefnemer aan de basis van een geleidelijke stroom nieuwe producten en Ronny Hooch Antink, de huidige directeur van LOC7000, hielp hem daarbij. De bekendste innovatie van Carlier zijn zonder twijfel de in het oog springende plaskruizen, om de overlast van het wildplassen tegen te gaan. Die werden verkocht onder de naam Kros-Units. Eigenlijk alleen gemaakt voor eigen evenementen, maar al spoedig gingen ze de hele wereld over. Carlier had één onrustige nacht nodig om tot het basisontwerp te komen. "In de jaren '90 had je alleen Dixis en daar kon maar één persoon tegelijk in. De plaskruizen hebben hetzelfde oppervlak als een Dixi, maar kunnen vier man herbergen. Tijdens Monsters Of

Rock 1991 in het Goffertpark hebben we ze voor het eerst gebruikt. Mede door het enthousiasme van sommige crewleden, zijn de plaskruizen de hele wereld over gegaan.”

Twintig jaar later is Carlier van mening dat er nog steeds veel valt te innoveren. “Als je nu iets bedenkt, moet je het meteen wereldwijd aanpakken. Niet alleen voor je eigen evenementen en niet alleen voor de Nederlandse markt. Wereldwijd!” Met de ervaring en kennis die Carlier nu heeft, had hij het jaren geleden aan willen pakken. “Die plaskruizen hebben we alleen voor onszelf laten maken en toen bleek het ineens internationaal een succes te zijn. Maar het was ook wel een beetje toeval hoor. Wij konden ons eigen product op onze eigen locatie gebruiken. Dan is de innovator de organisator en dat is natuurlijk een groot voordeel. Maar wat echt geholpen heeft, is dat de manager van een van die bands tegen andere orga-

nisaties heeft verteld hoe handig die plaskruizen zijn. Toen konden ze ineens naar Nieuw-Zeeland.”

Wat kunnen we in de nabije toekomst verwachten in de evenementenbranche?

Carlier is met zijn jarenlange kennis en ervaring natuurlijk de uitgelezen persoon om hier zijn licht op te laten schijnen. “Experience of beleving wordt eigenlijk te vaak en soms ook verkeerd gebruikt. Maar het is wel iets wat een tijdje geleden is ingezet en wat doorgaat. De Zwarte Cross doet dat goed. Een breed en gevarieerd aanbod voor alle pluimages. Evenementen die zich alleen op de popmuziek richten, zijn er over tien jaar echt niet meer. Het gaat om veel meer dan muziek. De sfeer moet goed zijn, je wilt je goed voelen, seks hebben, mensen ontmoeten. De behoefte aan al die dingen heb je op een popconcert niet. Hoe meer men social media gebruikt, hoe groter de behoefte wordt om elkaar écht te zien. En

op een festival als Lowlands ben je blij als je even zonder social media kunt. Dan is het geweldig om stomdronken over een camping te zwalken niet wetende waar je uitkomt of waar je tent staat. Even weg uit de werkelijkheid.”

Kunnen we in de toekomst nog iets moois van de hand van Carlier verwachten?

“Nee. Verwacht van mij niet teveel meer. Het enige wat ik misschien nou zou willen, is iets in de leisure-industrie. Misschien een park of zoiets. Maar dan wel nieuw, niet iets wat op Disney is georiënteerd. Iets voor dagjesmensen. Over zoiets denk ik nog wel eens na. De Floriade zou zich daar goed voor lenen, want het gebeurt daar nog niet op de goede manier. Je hebt een paar maanden een vaste situatie waar men heen kan om iets innovatiefs te beleven. Maar in de evenementenbranche zul je me niet meer vinden.” ■